

Выходить во Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботу... Редакція «Администрація» подѣ Ч 44 уляця Галицка.

ДѢЛО

Предлата на «Дѣло» для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.

Съ днемъ 1 (13) жовтня зачинается IV четвертьрокъ сегорѣчного выдавництва «Дѣла» и «Библиотеки найзи. Повѣстей».

Просимо поспѣшити съ присылкою предлатъ, щобы не послѣдувала перерва въ експедиціи.

Полонизація Русинѣвъ а правительствъ.

Отъ самого першого выступленя Русинѣвъ на арену политичной дѣльности въ Австріи — проявилося мѣжъ ними бажанье подѣлу Галичины на двѣ части: на вхѣдну-руську и захѣдну-польську.

ляками, основаній на идеи широкой равнoprавности обохъ народѣвъ, знаходимо §. 7 мый, де дословно такъ написано: «Признашье потребы и часу подѣлу Галичины на два окремы округи администраційный естъ рѣчею законодавчого Сойму».

Надѣйшли роки 1860 и 1861, роки конституцій. Галичина дѣстала Статутъ крайный и соймову ординацію выборчу. Статутомъ крайнымъ рѣшено пытанье подѣлу чы не-подѣлу Галичины.

жиды (котры идуть все за тымъ, хто въ бѣльности). Такъ отже Русины послаи Статута крайного можуть при найлучшій своей организации добитися хѣба лише одной третины въ Соймѣ, — мѣмо того, що Русинѣвъ въ краю половина! Ба, и 52 члены Сойму — то була бы вже показна цифра яко оппозиція, кобы Русинамъ дано можѣсть выбраги у всѣхъ округахъ рускихъ самыхъ Русинѣвъ!

На тематъ пропорцій послѣвъ рускихъ до польскихъ далось бы дуже богато говорити зъ найрѣзководившыхъ точокъ выходу, мѣжъ ничимъ: чы въ Статутѣ крайномъ пропорціально роздѣлено мѣжъ поодинокъ курій числа послѣвъ и чы для Галичины зъ огляду на обѣ народности належало въ загалѣ заводити такій курій выборчій?

Що до першого пытаня, то очевидно однимъ словемъ трудно на него отвѣстити. Вина тутъ роздѣлена на рѣзкій стороны: виний щось и самі Русины, богато виний Поляки, але найбільше винно правительство, а о то намъ тутъ головно ходити.

дидатѣвъ, а доходитъ ажъ до такого, що коли кандидатъ рускій мае шансы перейти, ц. к. староста (якъ отъ и. пр. Баранскій супротивъ д-ра Ол. Огоновского въ Долинѣ) ставитъ и перепирае свою официальную кандидатуру...

Що-до другого пытаня — подѣлу Галичины, — то его годится дѣткнути тымъ бѣльше, що въ органахъ звѣстной фракціи у насъ ѣтъ якогось часу представлялся вся органична работа Русинѣвъ галицкихъ «лише палитивною ни къ чему неведущою», а на періодъ мѣсци програма Русинѣвъ повинень бути нычъ — подѣлу Галичины.

Якъ-бы розвинути промыселъ у нашего народа, щобы зъ него бувъ якъ наибольший хосень?

(Рефератъ п. Ия. Гарасимовича на Вѣчу въ Коломыи.) Дѣлаемъ (Далиасъ.) Приходжу теперь до лудины (одежи). Кѣлько ты человекѣ маешь купованой лудины!

Зъ непечатаныхъ поезій Ю. Федьковича. VII. Кидра-книгня. — Се куды съ сокировъ, сыну? — Ще пытаешь? А въ кидряну!

Не вди жъ до гаю! — Най ты болагаю! — Що старый, ты се говорешь?! Я бы бавка мавъ бояться?

вече вѣтеръ у черемоѣ... Ажъ въ кидряни зъуныняюв. — А котровъ зъ васъ заgrimѣти? Севъ? — Въ севъ! Такомъ справды я й не бачавъ зъ роду въ свѣтѣ!

Дѣй тамъ, що хочешь... Огонь ты фара! Чуешь?! Крѣвава жъ Моя бо кара!

1) Хосень — хатъ. 2) Протѣла, рѣчъ протѣсъ: Гунула рѣже кобѣкъ. 3) Жукъ — болгузъ, Feigling. 4) Вина — das Bergwerk, der Hoesofen; бавекъ — велика, добра сокира. 5) Въ дѣлѣ (пущателъ, йти) — дронителъ съ нимъ, Kitzweil mit einem teufeln. 6) Чужагы — бороа йти. 7) Пѣля — дорога, стежка у лѣсѣ. 8) Русти — brüllen. 9) Фара — огережжя, вступила зъ дороги! 10) Родичъ — родъ, родъ, родъ. 11) Дѣло, зам. дам, лашъ. 12) Тушица — тушъ, испотрѣбна сокира.

научитесь въ-разу только способу, — найдите же себе работу, а зарать по-при него вышло бы до той работы больше и больше, ажкь колы бы таму люда потрібно було. Ператайте-жь тесеры, колыко то грошей выдаете вы каждого року лише за само накрытые головы, а грошй тй лишилесь-бы зновй мѣжкь нами. Повставь-бы зовсѣмъ новый промыселъ и жыла-бы въ него по-наименше одна сотка людей.

А рѣшѣнъ чѣ чересъ, що ты нимъ, чоловіче, спережаний, — хто яго зробивъ и тобѣ продавъ? Певно нѣ одинъ въ рускыхъ людей. А правда, якй великй грошѣ заплативъ ты за нить? Коли ставъ я вже такъ допытуватися, то запытаешъ ще: а хто то выправлявъ шкуру на твою, чоловіче, постолы та чоботы? Ну, та певно, — скажете — що гарбарь, не хто иншій. А я додамъ: а той гарбарь не-Русинъ, а купуючи постолы чѣ чоботы, платашъ и чужому гарбарю и чужому купцу. И тутъ коло шкуры робило-бы много а много люда руского, що доси гѣрко бѣдуе та жыє цѣлыми роками посною рѣпою.

Шецѣвъ маемо, Богу дякувати, своигъ. Тай ткачѣвъ у насъ доволѣ. Але придивѣмъ, чѣ всю ткань маемо лише отъ своигъ ткачѣвъ? Бѣ щось отъ своигъ, а щось и отъ чужигъ; а щось свои роботы, а щось и чужом. Але дивѣтея! Зробили нашй рускй руки тото сукно на лудину, рускй руки зробили и тото полотно на шматье, а яке мѣдне и тепле одно и друге: ходитъ чоловікѣ, носитъ, та адеясн, не може знести. Чи такє саме и рантудове шматье? Де тамъ! Се вже не въ нашихъ рукахъ! Правда, яка то пушта тота крамска дябенка и челядоча, выбачайте, запаска? Де ихъ можна рѣшити до Космацкой роботы, що то зробила така наша руска челядь! А хуетка на шю, хуетки челядочѣ, крамска помыс и богато инчыхъ рѣчей — чи можна ихъ рѣшити съ нашою тканею? Де тамъ! То пушта дрань! Ракуйте-жь теперь, колыко то платите вы рѣкѣрѣчно за тоту дрань чужимъ ткачамъ и чужимъ купцамъ! Чи не могли-бъ то все свои ткачѣ рѣшити, якъ ось почали се въ Космацѣ? А маемо мы, Богу дякувати, мудрыхъ ткачѣвъ, що удали-бы се добре зрѣботи, лише нема принуки. Але якъ бы мы зрахували всю такую ткань, що народъ бере отъ чужигъ ткачѣвъ, якъ бы мы зрахували и тоту ткань, що зачинають и паны правити отъ нашихъ ткачѣвъ (бо, бачите, обмерала имъ вже тота бабовинна дрань), — то показалось-бы, що не лише замало у насъ ткачѣвъ, але потрібно було-бы ще безпечно колыка сотокъ новыхъ ткачѣвъ. Ну, а вже тымъ мы певно не повиннй журитися, бо голодного народу у насъ доволѣ. Отъ я певно проста дорога, якою повинно пойти наше ткацтво. Але нашлени въ нашѣмъ краю люде, що справляють ткацтво на якусь инчу дорогу. Мы-жь держѣмъ своего. Идуця дорогою, котру мы нашлени, завернемо сотки тысячѣвъ назадъ у нашъ край. Якась пайка въ тыхъ грошей пойдѣ новымъ ткачамъ, пайка припаде и гадамъ за лѣнъ и коноплѣ, а ще якась тамъ пайка упадеся и прихамъ на-

шимъ. Щобъ вышешъ въ ткацтва ще большй хосенъ, треба намъ доконче постаратися о дешовше придѣльные нитки. А доконуса то при помочи клявиротка. Съ часомъ зновй можна завести и придѣный вѣрстатъ. Звертаю особливу увагу на ткацтво и его расширѣне въ ггадѣмъ напрямѣ, бо се дуже легонько выконати, маючи вже такъ знаменитыя ткачѣвъ.

Заглянѣмо теперь до ггадѣвства нашего, чѣ не найдемъ тамъ чого въ чужигъ руки. Отъ коновка въ татѣ, дѣжки, бѣрѣницѣ у коморѣ, и инча посуда боднарска и деревляна — зѣ-отки она походитъ? Певно, что нашъ боднаръ и нашъ майстеръ зрѣботали ихъ, але ггада купивъ половину тои посуды отъ своего чоловіка, а другу отъ чужого купца. Оно справдѣ такъ е. Боднарску посуду и инчу деревляну робить нашй люде не лише для снѣхъ сторонѣ але и для далекихъ подѣльскатъ, де нема лѣсовъ, — а давно продавали они самѣ и у своихъ сторонѣхъ и самѣ возили въ далекѣ. А въ одномъ и другѣмъ мѣсци мали дуже добрѣ зарѣбкы, бо народова не можна на статчати деревляною посуду. Нынѣ остане вырѣбѣ одинаковий, а продажъ змѣнилася. Нынѣ три пайки всея посуды продають чужй торговельники, а лишь одну четверту самѣ майстры, що ви рѣботали. Зѣ того выводитъ, что майстры, и то три пайки ихъ, але стоятъ, коли змушенѣ продавати свой товаръ торговельникови и тымъ способомъ отступати ему часть зисковѣ своигъ або и всѣ зиски, лишачи собѣ лишь мизерну плату за роботу. Треба отже сей промыселъ ратувати тымъ способомъ, щобъ нашй люде закупували у нашихъ майстрѣвъ весь товаръ и отгакъ самѣ отпродували.

Давными часами цвѣвъ тутъ въ Коломыйскихъ и Косѣвскихъ сторонѣхъ промыселъ точеною и жолобленою посуду. Вырѣбляли люде въ горахъ въ яворового та ясенневого дерева миски венкомъ величины, ящики, черпаки, боклажки и инчѣ дробницѣ, якъ ложки, полонники и т. д. За такою посуду люде дуже допытувалися и не розкуповували, а розхапували ви. Нынѣ вже окрѣмъ джарапѣвскихъ и другихъ ложекѣ, окрѣмъ дробоньскихъ мисчинѣ и вже буковскихъ або тренетовскихъ, лише дуже слабо подыбати яку яворову миску або корыто, — а сталося се не тымъ, що люде не хотѣли вже купувати, але тымъ, что люде въ горахъ не мають вже зѣ чого рѣботи. По упорядкованю сервитутовѣмъ занерто скарбовѣ лѣсовъ для люде, ж за яворы, клыны, ясенѣ и инчу деревину покляли по тыхъ лѣсахъ такую высокую цѣну, что люде лишь отстрашилися. За явора ростучого десь тамъ у дебрахъ, зѣ-отки бы не добувъ его нѣкий столяръ, правлять нынѣ отъ Гуцула 6 ар., тай то кажутъ его заравъ забирати и нѣкакъ не доволѣть вырѣботи его въ лѣсѣ. Бувае звычайно, что въ деревинѣ такой нема нѣкому хѣсна, бо спорохнавѣ на мѣсци. Треба подумати надъ тымъ, чтобы промыселъ той на ново двигнута, а стався-бы онъ добре повлатнымъ, бо люде ажкь пропадаютъ за такими рѣчами. А люде охочихъ до того

нашлось-бы певно доволѣ. Треба тутъ постаратися о богатѣй а дешовшй материалъ и легшій способъ вырѣбляваня. Якъ бы скарбы не хотѣли пустати дешовше, то не выпадало-бы нашимъ токарамъ нѣчого инчого, якъ удатися на угорскѣй бѣкѣ, де заравъ за границею въ бутинатъ можна достати за дуже дешовѣй грошѣхъ здоровый и невзычайно грубый материалъ. Тамъ достали-бы нашй люде и доволѣ вырѣботи материалъ въ лѣсѣ. А перевѣтъ готовой посуды на нашъ бѣкѣ — то була-бы мала рѣчь. Якъ бы були тутъ жежи свои такий люде, что мали-бы ототу занятися вырѣбѣмъ корытъ, мисокъ, ящичковѣ и инчон точеною або жолобленою и тесанон посуду, най будутъ ласкавы зголоситися до мене, чтобы порозумѣтисъ таки заравъ и промыселъ сей така ще се-го року на ново розпочати.

Якъ бы рѣздивисъ по господарствѣ, то найшовъ-бы тамъ ще богато такихъ рѣчей, что то купуеся у чужигъ людей и даеся имъ зарѣблати великй грошѣ. Отъ и за такой дробницѣ, якъ володы, посторонки, обротанки, шальѣ, ужища, лины, и инче поворосѣ — колыко то грошей иде каждого року чужимъ людемъ у хосенъ! Кожда хата не обѣдѣсе безъ посторонка, а рѣдѣнь не велика то штука укрутити посторонокъ або улести шалью. Тутъ зновй могло-бы колыканадѣть люде найти добрый зарѣбокъ а можна-бы сей промыселъ хотѣ-бы и завтра розпочати.

Тото що я сказавъ нынѣ о боднарѣхъ, слово въ слово можна скавати и о нашихъ гончарѣхъ. И они нынѣ бѣдуютъ, а продаючи на передъ за дешовѣй грошѣхъ свой товаръ чужимъ торговцямъ, отступаютъ имъ добру пайку своего зарѣбку и черезъ то не могутъ нѣколи выити въ довѣтъ. Треба и гончарѣвъ ватувати. А найлѣпшій для нихъ буде поратунокъ, якъ мы всѣ купувати будемо лише у своего гончаря.

Найшлось-бы ще богато и дуже богато такихъ рѣчей, что мы выдаемо за нихъ грошѣ чужимъ людемъ, за ихъ роботу и за ихъ торговлю, и пр. блахарямъ, за зельѣне начинѣе, за свѣчки, за соль. Подумайте-жь собѣ, люде добрѣ, якъ бы мы всѣ а всѣ рѣчи, что ихъ потребуемо, лишь одинъ у другого, лишь у своихъ людей купували, и чтобы лише свои рускй люде все то вырѣбляли, — помѣркуйте собѣ: якй великй грошѣхъ учинилесь-бы, мѣжкь вами! А колыко бы то було тогда зарѣбку, и то доброго зарѣбку! Тогда певно лише лѣвнѣмъ та пустый нерѣба бѣдувавъ-бы. Щобъ оно чимъ скорше прѣйшло до добра, — се залежитъ отъ насъ всѣхъ, отъ насъ самыхъ. Розпочинаймо отже въ Божѣй частъ такую красну роботу таки нынѣ! Не бойтєся того, что беремосъ до роботы величезной! Зрѣбѣмъ хоть маленькѣя початокъ. Дивѣтея: верно грушки ике малесеньке, але ике велике дерево въ него выростае! Най такъ буде и съ нашимъ нынѣшнымъ початкомъ! Ану до дѣла!

Другй способъ на то, чтобы ровнунути у насъ промыселъ есть такой: *Вѣс плоды,*

и то можно во мѣста, колыко неслышно...
 тоже какъ найбільше обрѣблѣн — а колыко не
 и другѣ, то помыслимъ же самѣ грѣшѣ, колыко не
 шыки, що илѣ потребныи. Таковыя способы
 достанемо за нашй плоды и за прѣмѣ
 нашъ найбільшу можляку цѣну и зночы
 гато гроша лишити мѣжкь нами, та и зночы
 богато новыта люде нашѣхъ найдѣ роботы
 зарѣбокѣ. Побачимо се дуже добре на практи

Кѣлыко то у насъ дерева! А що они
 та такъ, якъ росте! Мало що! А зночы
 рубати и рѣвати, ставъ тесати и жолобы, ставъ
 его гладити та стругати, и колыко ставъ
 велика сума. А якъ ты, — то выдѣе же
 зрѣбисъ, то велика тота сума прирѣдъ
 Але въ нашихъ горахъ не ужкѣтъ жакъ
 вѣтѣ вѣ своего дерева, вѣ своего лѣса такъ
 кати, а продають дерево въ лѣсѣ колыко
 обрѣблене. Придивѣмъ-жь тесерѣ, зѣ-отки
 ггада тратитъ на тѣмъ. Одинокомъ
 и торговцѣмъ дерева есть жыдѣ — и нѣ
 спѣшатся нѣколи съ добрымъ цѣнникѣ, а
 двѣ що найменчу цѣну. Такъ жыдѣ
 вымычано 30—40 ар. а лише рѣдко шыкѣ
 надъ 50 ар. за моргъ лѣса, або жыдѣ
 материалъ на 1000 штукѣ гонтѣ 40—50 ар.
 Найлѣпшою торговлею въ лѣсахъ суть
 бо тыхъ всюдѣ и все потрібно: клыны
 кладуть по мѣстахъ и оселѣтѣ новѣ
 нѣхъ побываютъ а старѣ на ново покрыва
 бѣе, доги або оторы до великон посуды
 варески, и материалъ до великон посуды
 всего того кинулися жыды до лѣсовъ та
 тѣють величезными зарѣбками. Отъ инчѣ
 хунокъ зарѣбку на гонтахъ отъ одного
 ки. Материалъ коштуе 50 ар. что надѣржавѣ
 за роботу иде 1.20 до 1.80 ар. бѣтнѣ
 довготѣ, — берѣмъ середну цѣну 1 ар. 50 ар.
 а за фѣру съ рогатками до Коломый отъ
 сячки 1 ар. 50 ар. вже въ надалѣшихъ
 якъ Жабѣ, Криворѣвѣ, Яворѣвѣ, Мясн
 чинѣ и Яблонѣ. Торговцѣ выдѣе отѣ
 одну тысячку що-найвысшу суму 3 ар. 50 ар.
 а продае ихъ тутѣчки що-найменше по 1 ар.
 Приходить отже ему отъ одного тысяччѣ
 найменче 2 ар. 10 ар. чистѣшного зарѣ
 т. е. чотыри разы больше якъ ггада
 Теперь-же торговцѣ выдѣе за лѣбѣ
 добрѣ грошѣ, и то 2—3 разы большѣ, якъ
 ггады, а за доги и материалъ выдѣе
 зновй окремо. Таковыя отже способы
 торговцѣ въ одного моргъ лѣса по 250 а
 ар. чистѣшного эмску, — якъ то я
 вже не разъ пересвѣдчєся, — а выдѣе
 него 40 ар.! Отъ бачите якй то зарѣбокъ
 на перерѣбленѣмъ деревѣ. Чи не лѣс
 бы то було, абы ггада самѣ зарѣбокъ
 грошѣ?

За-для великой важности сего прѣ
 додамъ тутъ еще колыка увагѣ. Знѣвъ я
 чаѣ, что до такой торговлѣ лѣсовѣ
 христяне: ггады и паны. Але що
 Однимъ спрѣяло щастѣе, достѣвали
 ки але не умѣли ихъ шанувати, — друг
 зновй натрафѣли на змову дотѣрѣ
 торговцѣвъ и мусѣли съ великими
 покинути сей промыселъ. А сталося то
 Нарѣбивъ нашъ промыслѣвецъ гонтѣ,
 луон, выдѣавъ на то — не дурнѣ
 муки або инчого набору, але готовѣ
 шѣ, — а коли выдѣавъ все то на
 все что купувати. Мусѣвъ завертѣ
 продавати вѣ стратею; а якъ сталося
 разъ и другй, то мусѣвъ зовсѣмъ
 промыслѣмъ и радѣ бѣувъ, якъ ему
 нами хаты и грунту за довги, въ
 Выдѣвъ я неодинокъ такой прѣмѣрѣ
 очи. Говорю-жь о тѣмъ не за-далъ
 отстрашати и васъ, зѣбраныхъ
 отъ стрѣшася, але чтобы обдумати
 аоы промислу, але чтобы обдумати
 аоы вся користь, всѣ зиски въ лѣсѣ
 скихъ ишлили таки ггадамъ самымъ. Ггады
 виннй справдѣ брати по 200 ар. и большѣ
 моргъ лѣса, а не якъ доси лише 40 ар. а
 бы забезпечитися отъ такихъ
 змовы торговцѣвъ, треба доконче,
 стали въ Коломыи, Городецѣ, Свѣтѣ
 инчыхъ мѣстахъ нашй торговцѣ
 ды съ деревомъ, такъ чтобы ггады
 туды свой материалъ, не потребу
 ласки чужого торговця; треба, чтобы
 ти таки рускѣ склады гонтѣ, лѣтѣ
 стовпѣвъ, обдѣлѣвъ, терницѣ, и т. д.
 зрѣботи отъ разу и не потрібно

Ще тобѣ раджу!
 Глазъ лишь докола:
 Дога кядриям!
 Стане ти, омы,
 И на домовину...
 Дятого-жь, хлоцѣ,
 Шуми домѣвъ!
 Щобъ мой ты вѣтеръ,
 Щобъ мой ты гнѣвъ
 Словъ, небоже,
 Огон не мѣвъ —
 Та не втесавъ
 Ты домовину
 Зѣ мой кядриям!
 Що, жаро, отѣе ты кажешъ? —
 Чи ты зѣ мене лишь не киншѣ?!
 Прѣчь менѣ зѣ-передъ очѣй ты!
 Рушь! — ты нажу — бо — дивисъ!
 Въ насъ лишь въ гуляхахъ жарты бѣються,
 а не въ лѣсѣ, горда краде! —
 А де Гуцулъ на жартуе,
 тамъ нѣ гойса та нѣ чала!¹³⁾
 Такъ ты? — Про мене жъ!
 Кождому воля!
 Кожды бо тѣше
 Самъ собѣ долю...
 Гуцулъ — не Гуцулъ —
 Все — чоловікѣ!
 Гоя, вѣтровѣ —
 Якъ зѣ поконѣвъ!!!
 И загуло, мовъ у пеклѣ...
 мовъ у сѣрцѣ у Содомѣ!...
 Лѣсѣ грѣшатъ, мовъ та ослѣва...
 валомъ, жужомъ!¹⁴⁾ носѣ'ос лѣмъ...

Грають громы... Де-жь лѣдѣвъ нашъ?
 И не видко... подѣ кядриновъ!...
 А за три дни й поховали —
 та порожду домовину!¹⁵⁾...

VIII.
 До черленого...
 О, ты съ черлеными очима —
 Ты у черленомъ жунаѣ!
 Чо' ставъ сон ми за плечима?
 Чого не даеъ покой менѣ?!
 Чого шумишь надъ головою
 Менѣ, неначе той уиаръ?
 О, а жъ бо знаю думку твою! —
 Да я ще не тобѣ на жирѣ —
 Та нѣ тымъ Кремельонимъ каганамъ,
 Щобъ мою душу имъ продавъ,
 Неначе смоку на снѣданѣ! —
 Я свою душу въ васъ не вкравъ!

IX.
 Царѣка рожа.
 Не знавъ — охъ милый мой Боже! —
 Чого мя такъ голово болятъ —
 А все та цѣсарѣка, та рожа
 Меѣ ся на думцѣ онуеть!
 Уповенъ якъ золото лѣоний
 Розмынавъ садами посѣвъ...
 А отрѣльчикъ якъ мѣсяцъ прѣкраоний
 Въ садахъ тыхъ на вартѣ стоить.
 На вартѣ — охъ милый мой Боже! —
 На отѣбѣй отрѣльчикъ стоить

Опередъ прѣкраонѣвъ рожевѣ...
 И руки на грудихъ онѣ оклавѣ.
 А рожа до него ся клонить...
 А мѣсяцъ оиѣ посѣвъ...
 Разъ выдѣе зѣ-за хмары — разъ втѣне...
 А рожа все клонить своей цѣвъ!
 И въ отрѣльчика серденько крае...
 Утеръ собѣ слѣзы, якъ кровѣ...
 — Охъ роже, ты роже царскѣя! —
 Що рѣбишь, роже, зо мновъ?!
 А рожа вгнѣнае все вѣта...
 — Охъ, отрѣльче мой, отрѣльче, не вѣнь!
 Во я ти любила на свѣтѣ...
 Угри менѣ зѣ росѣй ты окрѣвъ!
 И отрѣльчикъ до рожѣ охливѣвъ...
 И рожа му впала на грудь...
 Вѣнь плакавъ... та все лишь дививѣвъ...
 — О роже, здорова ми будѣ!
 Зѣ-за ггаю прѣсвѣтлѣ вѣтавало,
 Неначе зѣ рожевыхъ се ткавъ...
 Садами стойки ся мѣняли, —
 Сѣяла цѣсарѣка бранѣ...
 А тамъ — охъ, ты милый мой Боже! —
 А тамъ молодѣ отрѣльчикъ лежить...
 Неначе уонувъ се подѣ рожевъ...
 И вчакнену рожу держить...
 Держить ю кровавоу рукою —
 Прѣтѣвъ на кровавою грудь...
 Охъ, роже! — царскѣя ты мѣя! —
 На вѣки здорова ми будѣ!...

¹³⁾ Гойса — чала — на лѣсѣ — на право.
¹⁴⁾ Жужомъ = in Saax und Brax,

¹⁵⁾ Порожду домовину ховали Гуцулы давно,
 якъ хто утоувѣ, а трупа не отшукано.

